

gjeringen Bevillinger, villigere end Andre her i Thinget, og han har saa paaberaabt sig, at det ikke var hans Skyld, men de Andres. Ja, det ærede Medlem har ganske vist bevæget sig saaledes op og ned, som han nu gjør med sine Arme. Det ærede Medlem har efter Valgene paaberaabt sig, at det var de andre Partier, de, der tidligere havde vedtaget visse Love, der nu tvang ham til at gaa denne syndige og triste Vej, til at gaa imod, hvad han havde søgt iforveien, og naturligtvis svække den Tilid, Befolkningen skulde have til ham. Jeg veed ikke, om det er en lignende Forberedelse til Valget iaar, at det ærede Medlem nu stiller saadanne store Tal op, at han kan faae Folk til at tro, at Andre have bragt det dertil, eller holde Folk i Uvidenhed om, at han selv har været ligesaa skyldig som alle Andre, og om han saa, naar Tiden kommer, naar han kommer ind efter Valgene, vil stemme for disse store Bevillinger. Jeg veed det ikke; men hvis det er Tilfældet, saa handler det ærede Medlem ikke i Favør af Bevillingsmagtens Styrke overfor Regjeringen; thi ved at udmale disse store Tal gjør man Folkethinget svagt. Der er en Vej, som det vilde have været fornuftigt at gaa, naar det ærede Medlem mener, at der burde være stillet mere vidtgaende Ændringsforslag, den nemlig, at han selv havde stillet dem; men hver Gang det kommer til noget Saadant, saa er det mærkværdigt at se det ærede Medlems hele — jeg vil ikke sige Tapperhed, men — Angrebsdygtighed forsvinde; den gaar saa tabt gennem Forklaringer om, at han ikke har Ansvar for os. Det Hele reducerer sig altsaa til Fantasiudviklinger, som for Diebliffet ikke have nogen Interesse, som for os, der ere inde i Sagerne og vide, at det, som det ærede Medlem anfører, gjælder ligesaa meget hans egen Lov som den anden, ialtsald kun har en psykologisk Interesse og maasse engang i Fremtiden kan komme til at spille en Rolle. Jeg tvivler jo ikke om, at Folk udenfor Rigsdagen følge saa godt med, at de kunne se, hvor overordentlig løs det ærede Medlems hele Betragtningssmaade er, og hvor overordentlig uehdigt det er gaaet det ærede Medlem i denne Debat; men det kan være, at den alligevel engang kan komme til at spille en Rolle gennem Anvendelsen, og at Ministeren saa i Genhold til disse Forklaringer kan faae adskillige Bevillinger, som han i dette Diebliff ikke kan faae. Jeg tvivler ikke om, at den høit-ærede Minister vil vide til den Tid at benytte alle disse Udtalelser, som det ærede Medlem er fremkommen med, og læse op af Rigsdagstidenden, hvor nødvendigt det vil være at gaa til store Udgifter, og maasse ogsaa deri finde et Argument for nye Pandserflibe, efter som det ærede Medlem har oplyst, at Pandserflibe slides mindre hurtigt op i Vandet end andre Skibe. Det er ganske vist en interessant Oplysning, og det er

mig ikke bekendt, om den før er fremkommen i Pandserflibenes Historie.

Jeg skal nu gaa over til at omtale et Spørgsmaal, der er berørt af de tvende andre Ordførere for Mindretal, nemlig Spørgsmaalet om Tilskud til Navigationskolerne. Det er med Ære, naar det ærede Medlem (Berg) særlig har angrebet det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen). Man skulde derefter tro, at han havde en særlig Andel i dette Forslag; men det er et Forslag, som et Flertal i Udvalget er blevet enigt om, og det er overordentlig naturligt, at vi ere blevne enige derom. Det er ingenlunde Uvillie imod Navigationskolerne eller imod Skoleundervisningen i Almindelighed, der har bevæget os til at gaa denne Vej — det fremgaar ganske tydelig deraf, at Forslaget gaae ud paa at give en Bevilling dertil —, men det er Anvendelsen af Bevillingen, saaledes som den er foreslaaet af den høitærede Minister, og ligeledes den Anvendelse, som er foreslaaet af det ærede Medlem, som jo er den selvsamme, det er denne Anvendelse, vi ikke ere tilfredse med. Og hvorfor ere vi ikke tilfredse dermed? Det ærede Medlem har antydnet Noget om en ny Vej, vi ere komne ind paa, om et Folke-Priskole-Standpunkt, vi have stillet os paa osv. Det er en Misforstaaelse. Det Standpunkt, hvorpaa vi stille os med Hensyn til Anvendelsen af Bevillingen, er Loven af 24de Juli 1880 og ikke Andet. Denne Lov indeholder gennem sine §§ 7 og 8 det Princip, at Navigationskoleundervisningen overlades til private Skoler, og at man saavidt muligt gennem den Bestyttelse, der kan blive disse Skoler tildel fra Statskassens Side, søger at fremme saa mange dygtige og store private Skoler som muligt. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan forstaa Loven. Derfor giver Loven i § 7 visse Skoler, som have et stort Antal Elever, en Ret til at faae Examen afholdt; thi det er aabenbart noget af det, der hjælper en Skole stærkest, og i § 8 aabner Loven andre Skoler, der have et nogenlunde stort Eleverantal, men ikke saa stort, Udset til at kunne hjælpes op til at faae et større Eleverantal, naar de have vist, at de ere i Fremgang, og Eleverantallet overstiger et vist Minimum ved, at der ligeledes kan gives dem Ret til at faae Examen afholdt; de kunne ikke forde det som en Ret, men de kunne opnaa det. Naar Loven paa en saadan Maade indeholder det Princip, at det, hvorpaa det kommer an, er gennem Opmuntring at søge at udvikle saa mange gode Navigationskoler som muligt og navnlig sørge for, at Konkurrencen vedbliver at bestaa, og at ingen Skole trykkes ned, som ellers vilde kunne komme op, er det ganske i Overensstemmelse hermed, hvad vi her foreslaa. Vi have i tidligere Aar givet betydelig Bevilling til de store Navigationskoler. Nu foreslaas der yderligere Bevilling til de store Skoler, men saa